

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petič & Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji inzerati petič vrsta Din 4.—, Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—, Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

PODRUŽNICE:
MARIBOR, Grajski trg št. 8 — — — — — CELJE, Kocenova ulica 12. — Tel. 190.
NOVO MESTO, Ljubljanska c. Tel. št. 26. JESENICE, Ob kolodvoru 101. — — —
Račun pri poštne Čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

SODELOVANJE FRANCIJE IN ANGLIJE

Pomen francosko - angleške pogodbe o medsebojnem zaupanju in sodelovanju v gospodarski in razorožitveni politiki

London, 15. julija. AA. Lepi primer, ki ga dali francoska in angleška vlada z uvedbo novega političnega duha odkritosti in vzajemnega podpiranja v mednarodnem političnem življenju, kakor je v sredo sporočil v parlamentu zunanji minister John Simon, je bil v Franciji simpatično sprejet. Tudi angleški listi so ta dogovor v glavnem ugodno sprejeli.

»Times« piše, da so lausanski razgovori pokazali, koliko je vredno odkritosti in svobodno izmenjavanje misli, in poudarja, da je treba vztrajati na tej poti. V vprašanju razorožitve zagovarja »Times« čim tesnejše sodelovanje z Zedinjenimi državami in drugimi, da se izvede vse, kar je najboljšega v Hooverovem, angleškem in drugih načrtih o razorožitvi.

Izkušnja je pokazala, nadaljuje »Times«, kako skrbne in v podrobnostih izdelane priprave so potrebne za mednarodne konference. Tudi svetovna gospodarska konferenca, ki se bo vršila jeseni najbrž v Londonu ali pa katere drugemu velikemu mestu, bo potrebovala velikih priprav.

»Telegraph« pravi, da je lausanski dogovor znan po pravilni mednarodni politiki in da imajo evropske države sedaj dosti boljše voljo za vzajemno sodelovanje, s čimer so odpravljene mnoge težkobe.

»Morningpost« piše, da je namen sporazuma v tem, da se nadaljuje delo, začeto v Lausanni za pomirjenje in obnovo sveta.

»Daily Herald« je kritičen in zahteva več jasnosti. List se boji, da ne bi ta sporazum privedel do povratka starega sistema delnih alijans, kar bi bilo v nasprotju z intencijami Društva narodov.

»News Chronicle« vidi v sporazumu izredno važen nov korak na poti do miru. List pravi, da je sporazum sestavljen na tako široki podlagi, da ga mora ugodno sprejeti vsaka država.

Dogovor o vojnih dolgovih

Pariz, 15. julija. AA. Zunanje ministrstvo je včeraj objavilo besedilo »gentleman'skega« dogovora, sklenjenega v Lausanni, po katerem so se upniki Nemčije zavezali, da ne bodo ratificirali lausanske pogodbe, dokler se zadovoljivo ne urede njihovi odnosi z njihovimi lastnimi upniki. Če do te ureditve ne pride, postane legalni položaj vseh držav zopet tak, kakršen je bil pred Hooverovim moratorijem, in nemški upniki se bodo morali vnovič sporazumeti o tem, kaj naj stori.

Objavljeno je tudi besedilo pisma, ki ga je poslal angleški finančni minister Neville Chamberlain francoskemu finančnemu ministru Germainu A. Martinu. Pismo govori o izpremembi dogovora med Chamberlainom in Churchillom ter pravi med drugim, da se tudi vračanje francoskih vojnih dolgov nasproti Angliji odloži, dokler se ne ratificira lausanska pogodba. Če ne pride do te ratifikacije, bi bil položaj spet isti, kakršen je bil pred Hooverovim moratorijem.

London, 15. julija. Tukajšnji politični krogi pričakujejo, da bodo vsi zastopniki držav, ki so se udeležili lausanskih pogajanj, podpisali gentleman'ski dogovor glede vračanja vojnih dolgov.

Francoska kritika

Pariz, 15. julija. Zunanje politični urednik nacionalističnega lista »Echo de Paris«, Pertinax, ostro kritizira francosko - angleško pogodbo o medsebojnem zaupanju. Pertinax trdi, da je nemški kancelar Papen predlagal Herriotu v Lausanni konsultativno pogodbo petih velesil. Herriot je ta nemški predlog odklonil, ker je menil, da bi francosko politiko v sredini in vzhodni Evropi podvrnil kontroli ostalih velesil. Sedaj se je ta konsultativna pogodba pojavila pod krinko vzpostavitve entente cordiale, v katero nihče resno ne verjame. Ako bo ta pogodba o medsebojnem zaupanju dostopna vsem evropskim državam, gre za precej nevažno novo evropsko pogodbo po načrtih drugih, ako pa bo omejena samo na velesile, ne bo v skladu s zveznimi pogodbami med Francijo in Poljsko, odnosno med Francijo in Malo antanto. Očitno skuša Macdonald spraviti Francijo na led revizijske politike ter uničiti francoske zveze s Poljsko in Malo antanto. Zato mora francoska vlada zahtevati pristop svojih malih saveznikov k pogodbi ali pa jo mora sama opustiti.

Odmev v Nemčiji

Nemški odpravnik poslov v Londonu je prejel besedilo angleško-francoskega sporazuma že v sredo in ga poslal nemški vladi, ki ga bo sedaj temeljito proučila. Nemška vlada namerava po svojih poslanikih v Parizu in Londonu predložiti angleški in

francoski vladi nekaj vprašanih glede razorožitvenega problema.

Nemški tisk je priključno rezerviran namram sporazumu med Macdonaldom in Herriotom. »Deutsche Allgemeine Zeitung« opozarja nemško javnost naj sprejme sporazum s potrebnim mirom. List označuje, da je bilo postopanje obeh evropskih velesil v Lausanni zelo čudno. Ob istem času, ko so govorili o nekakem konsultativnem paktu za Nemčijo, so sklepali posebne pogodbe, ki veljajo sedaj le za obe vodilni državi. S tem so le še bolj otežili položaj Papenove vlade, ki se je že sprito zaključkov v Lausanni morala boriti z nemško - nacionalno opozicijo. List ugotavlja, da bo nemška vlada sporazum gotovo temeljito proučila in zavzela napram njemu poseben stališče, zlasti, če predstavljata luncim med reparacijami in vojnimi dolgi. Vprašanje je, v koliki meri bo angleško-francoski sporazum vplival na razvoj dogodkov v tej smeri.

»Lokal-Anzeiger« pravi, da za sedaj še ni mogoče prerokovati, kako bo vplival angleško-francoski sporazum na razvoj evropske politike. Mogoče je, da bo napravil dober vtis, in prav tako, da bodo njegovi učinki povsem negativni.

Levičarski tisk piše o angleško-francoskem sporazumu v bolj ostrem tonu. »Vossische Zeitung« pravi: »Če je pomenil lausanski sporazum odločen korak k preiditvi evropskih razmer, pomeni angleško-francoski sporazum hud udarec za složno medsebojno zaupanje.« List meni, da je

sporazum naperjen proti Nemčiji. Angleško - francosko vzajemno sodelovanje v vprašanju razorožitve vsekakor pomeni, da obstoja med obema zapadnima velesilama poseben sporazum, in vtis, ki ga mora napraviti tak sporazum, ni prijeten. Zaradi tega bo ženevska konferenca mnogo trpela in bo le težko rodila pričakovane rezultate.

Hooverova izjava

Newyork, 15. julija. Predsednik Hoover je izjavil, da ni vznemirjen zaradi določb angleško-francoske pogodbe, po kateri se bosta Anglija in Francija izogibali vsakemu medsebojnemu oškodovanju trgovskih interesov in s katero se izrekata za politiko odkrite diplomacije. Po prvih vesteh so pogodbo označili nekateri senatorji kot diplomatski ukrep proti Zedinjenim državam, vendar pa so se pomirili, ko so zvedeli za Hooverovo stališče. Kakor se čuje, upa Hoover, da ustreza pogodba željam Zedinjenih držav, po katerih naj bi Evropa svoje zadeve sama uredila, preden bo zahtevala od Amerike olajšave za odplačevanje vojnih dolgov.

Odhod Herriota v Ženevo

Pariz, 15. julija. AA. Predsednik vlade Herriot in vojni minister Paul Boncour odpotujeta v nedeljo zvečer iz Pariza v Ženevo, kjer bosta imela v ponedeljek jutraj sestanek z angleškimi delegati na splošni razorožitveni konferenci. Glavni odbor splošne razorožitvene konference začne zasedati v torek.

Nove omejitve avstrijskega uvoza

Glavni odbor Narodnega sveta je sklenil, da se prepove brez posebnega dovoljenja uvoz moke, raznega sadja in zelenjave — Trgovinska pogajanja med Avstrijo in Madžarsko prekinjena

Dunaj, 15. julija. Na včerajšnji seji glavnega odbora narodnega sveta je bila po daljši debati sprejeta druga odredba o uvoznih prepovedih. Ta odredba prinaša kot izpopolnilno prve seznam cele vrste blaga, čigar uvoz v Avstrijo je prepovedan brez posebnega dovoljenja. Uvoz tega blaga, ki bo izročeno še dan pred objavo nove odredbe kakor javni prometni ustanovi za prevoz v Avstrijo in ki bo došlo najkasneje osem dni po uveljavljanju odredbe v katerikoli carinski urad zaradi zacinjenja, se bo dopustil še brez posebnega dovoljenja. Isto velja tudi za blago, ki se nahaja na dan objave odredbe že v kakem avstrijskem carinskem skladišču in bo zacinjeno 30 dni po objavi odredbe. Ta poslednja določba je bila z dodatnim predlogom razširjena tudi na seznam blaga prve odredbe. Uvoz sadja in zelenjave se mora tudi ne glede na rok odposiljatve dovoliti brez posebnega dovoljenja, ako se dostavi v zacinjenje najkasneje 10 dni po objavi odredbe.

Seznam blaga, čigar uvoz v Avstrijo je brez posebnega dovoljenja prepovedan, vsebuje moko ter proizvode iz žita, rži in ječmena, sveže marelice, črnsnje, višnje, hruške, predelano sadje, češula, česen, sveže paradižnike, fižol v stročju, grah, kumare, jajca, tekoči ali zmrazjeni rumenjaki, naravne ali umetne namizne vode, konzerviran fižol ali grah v stročju, foto-

grafske razglednice, neobdelan jamski les, koščene gube, lovške puške, svinčnike itd.

Postavke o premogu, briketih, koksu, lovskih patronih in ovojih za patrone je vlada za sedaj še umaknila.

Glasovanje o prepovedi uvoza moke in drugih žitnih proizvodov se je vršilo po imenih. Za prepoved je glasovalo 11 krščanskih socialcev, članov Landbunda in Heimatblocka, proti pa 10 socijalnih demokratov in velenemcev. Končno je bila sprejeta tudi resolucija, s katero se poziva vlada, naj postopa s prepovedjo uvoza moke in drugih proizvodov iz pšenice, rži ter ječmena, kakor tudi sveže zelenjave tako, da ne bo došlo do nobene podražitve teh živil.

Dunaj, 15. julija. Pogajanja zadnjih dni za trgovinsko pogodbo z Madžarsko so se končala brez uspeha. Jutri bo torej nastalo brezpogodbno stanje med Avstrijo in Madžarsko. Pogajanja se bodo kmalu zopet pričela. Nove omejitve uvoza, ki jih je sklenil glavni odbor Narodnega sveta, naj služijo kot pritisk pri pogajanjih z inozemstvom, predvsem z Madžarsko za dopustitev izvoza avstrijskega blaga. Sedaj pričakujejo, da se bodo v Avstriji živila podražila. Socialni demokrati so napovedali borbo vladi. Kaže, da se jih bo vlada težko ubranila, ker ima le en glas večine v Narodnem svetu.

Finančna debata v francoskem senatu

Pariz, 15. julija. Danes se je v senatu pričela velika debata o finančnih predlogih vlade, ki jih je zbornica sprejela. Senatni finančni odbor se je izjavil za neizpremenjeni sprejem predlogov, kakor jih je odobrila zbornica, tako da senat vladi ne bo napravil nobenih težkosti. S tem bi postala tudi nadaljnja debata v zbornici odveč. Poročilo generalnega poročevalca senata Roya opozarja na to, da je Francija najdražja država sveta. Kupna vrednost francoskega franka v inozemstvu ni večja kakor doma. Poročilo poziva vlado k primernim ukrepom, da se odstrani to stanje, ker bi gospodarske težkobe utegnile škodovati tudi valuti.

Podatki o avstrijskih kreditih

London, 15. julija. A Zastopniki inozemskih bank in avstrijskih upnikov so se sporazumeli, da se podaljšajo krediti, ki bi zapadli 19. julija, časno za 6 mesecev. Gre za 18 milijonov dolarjev, pri čemer niso vsote obveznosti Creditanstalta.

Irška delavska stranka proti De Valeri

Dublin, 15. julija. AA. Voditelj irske delavske stranke Norton je odpotoval v London, kjer hoče izmenjati misli z voditelji angleške delavske stranke o položaju, ki je nastal s sklepom irske vlade, da predloži irskemu parlamentu zakonski načrt o uvedbi uvoznih carin na nekatere angleške izdelke. Irška delavska stranka misli, da bi ta ukrep mogel podražiti življenje na Irskem. Stranka je doslej podpirala De Valero, po tem vladnem sklepu pa si voditelj stranke niso več na jasnem, ali naj jo še nadalje podpirajo. Tako se zdi, da se bo moral De Valera odločiti za opustitev omenjenega zakonskega načrta, ker bi drugače ostal v parlamentu v manjšini. V tem primeru bi bile nove volitve nezogibne.

Smrt češkega zgodovinarja

Praga, 15. julija. Včeraj popoldne je umrl v Pragi češki zgodovinar Václav Novotný, ki je bil rojen 1. 1868. in je veljal kot eden najboljših zgodovinarjev svoje časa. Bolan je bil že dalje časa.

Nemčija in avstrijsko posojilo

Demanti vesti o posebnem dogovoru med Avstrijo in Francijo — Nemčija bo prispevala k posojilu Avstriji približno 13 milij. šilingov

Dunaj, 15. julija. AA. V tukajšnjih političnih krogih pa tudi v javnosti krožijo od včeraj glasovi, po katerih Nemčija ne bo udeležena pri novem avstrijskem znanem posojilu, menda zato ne, ker je avstrijski kancelar dr. Dollfuss, ko se je mudil v Lausanni, sklenil poseben dogovor s predsednikom francoske vlade Herriotom. Po tem posebnem dogovoru je Avstrija pristala v kompenzacijo za posojilo na to, da razširi svoje obveznosti, prevzete po znanem ženevskem protokolu iz 1. 1922 (preved gospodarske in politične priključitve).

Ti glasovi govorijo celo o nekakšem gentleman'skem dogovoru med Dollfussom in Herriotom. O tej stvari je velenemški poslanec Strassener predvčerajšnjim v parlamentu naslovil vprašanje na državnega kancelarja Dollfussa.

Glede na te glasove prinaša snočnja »Neue Freie Presse« tole poluradno poročilo:

Po vesteh, ki so jih dobili tukajšnji

merodajni krogi, je verjetno, da pride lausanski protokol, v kolikor se nanaša na Avstrijo, jutri v petek na dnevni red razprave sveta Društva narodov. Zvezni kancelar Dollfuss je prvotno zato nameraval odpotovati v Švico, pozneje pa se je premislil, ker se je pokazalo, da njegova navzočnost pri končnem sklepu sveta Društva narodov ni potrebna.

Poročilo nadalje omenja glasove o neudeležbi Nemčije pri avstrijskem posojilu in pravi, da je Nemčija samo izjavila, da ni bila udeležena pri dogovoru o pomožni akciji avstrijske republike 1. 1922 in zato tudi sedaj ne more pristopiti k temu protokolu, vendar pa bo Nemčija izven tega protokola vseno udeležena pri novem avstrijskem posojilu, brzokone z vsoto kakih 13 milijonov šilingov.

Glede na posebni dogovor med Avstrijo in Francijo o tem posojilu pravi, da izjavljajo na merodajnem mestu na Dunaju, da tak dogovor ni bil sklenjen in tudi ni bil nameravan.

Socialistične obtožbe proti Papenovi vladi

Protest vodstva socialno-demokratske stranke pri Hindenburgu proti favoriziranju hitlerjevcev po državni vladi

Berlin, 15. julija. AA. Državni predsednik Hindenburg je sprejel včeraj v gradu Neudecku v Vzhodni Prusiji državnega kancelarja Papena, ki mu je poročal o lausanskih dogovorih. Hindenburg je izrekel Papenu in vseh nemških delegacij zahvalo za delo, ki so ga izvršili v Lausanni v prid Nemčije.

Nato sta državni kancelar in notranji minister Gayer poročala predsedniku o notranjem političnem položaju. Kakor se doznavajo, so pri tem izdelali tudi definitivni zakonski osnutek o prostovoljnem delu, ki bo najbrž ob koncu tega tedna dobi z nasilno uredbo zakonsko veljavo.

Predsednik socialnodemokratske stranke Wels in predsednik socialnodemokratske parlamentarne frakcije Breitscheid sta poslala državnemu predsedniku v Neudeck brzokone s silno ostrim protestom proti politiki nemške državne vlade, ki je v šestih tednih z ukinitvijo prepovedi napadalnih oddelkov narodne socialistične stranke in zopetnim dovoljenjem nošenja uniform ustvarila v državi razmere, ki spominjajo na državljansko vojno. Nadaljevanje take politike, pravi brzokone, pomeni za državo in narod nepregledno nevarnost.

Glavna skupščina Zveze industrijcev

Ljubljana, 15. julija.

Danes popoldne se bo vršila v veliki dvorani Zbornice za TOI VIII. redna glavna skupščina Zveze industrijcev na slovenskem ozemlju kraljevine Jugoslavije v Ljubljani. Glede na ta dogodek smo posestili tajnika Zveze g. inž. Šukljeja, ki nam je dal naslednjo izjavo:

»Današnja skupščina je tem pomembnejša, ker se vrši v času izredne krize in neposredno pod vtisom sporazuma na lausanski konferenci. Ta sporazum je zaenkrat še enostranski, pričakujemo pa, da se bo v kratkem rešilo tudi vprašanje vojnih dolgov. Preostane tudi še delikatni problem sporazuma glede meddržavnih zadolžitve. Drugi problem, ki daje tej skupščini poseben pomen, je, da se Zveza industrijcev v smislu novega zakona o obrti, preosnuje v uradno korporacijo, dočim je bila doslej le prostovoljna.«

Dnevni red današnje skupščine, ki se prične ob 15. uri, je:

- 1.) Odobritev zapisnika VII. redne glavne skupščine.
- 2.) Poročilo o poslovanju Zveze industrijcev.
- 3.) Gospodarsko stanje in potrebe naše industrije.
- 4.) Računski zaključki za poslovni let 1930. in 1931. — Poročilo računskih preglednikov.
- 5.) Proračun za poslovno leto 1932.
- 6.) Preureditev Zveze industrijcev v smislu § 442/a Obrtnega zakona. — Predlog na spremembo statuta radi prilagoditve določbam novega Obrtnega zakona.
- 7.) Volitev v odbor Zveze industrijcev. — Volitev računskih preglednikov.
- 8.) Samostojni predlogi.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.

Devize: Amsterdam 2270.42—2281.78, Berlin 1935.07 — 1345.87, Bruselj 782.12 do 788.06, Curih 1097.35 — 1102.85, London 199.63 — 201.23, Newyork ček 5612.88 do 5641.14, Pariz 221.06 — 222.20, Praga 166.67 do 167.53, Trst 287.90 — 290.30.

INOZEMSKA BORZE.

Curih: Pariz 20.14 in tri četrti, London 18.22, Newyork 513.37, Bruselj 71.27 in pol, Milan 26.28, Madrid 41.30, Amsterdam 206.90, Berlin 121.82 in pol, Sofija 3.92, Praga 15.19, Varšava 57.45, Bukarešta 3.06.

Odmev dr. Jesenkove smrti na Dunaju

Dunajski listi prinašajo vest o tragični smrti profesorja ljubljanske univerze dr. Frana Jesenka in pričbujejo njegov življenjski listi s priznanjem omenjajo njegovo delo in izražajo svoje sožalje.

Iz policijske kronike

Ljubljana, 15. julija.

Elektromonter Vinko S. in neki njegov prijatelj sta peljala proti domu v Rožni dolini svojega prijatelja, ki je malo pregloboko pogledal v kozarec. Ko so stopali mimo hiše šoferja Vinka T., je ta nenadoma pritekel iz stanovanja in začel brez vsakega povoda udrihati po S. ter mu prizadeval poškodbe po vsem telesu, da je moral iskati pomoči pri zdravniku.

V noči od 13. na 14. je bilo vlomljenje v delavnico okrojaškega mojstra Lukančiča Antona na Dunajski cesti 90 ter ukradeno 2 moški suknji, 1 letni povrnjak, 1 črna in 1 siva moška obleka, zelen platen plašč, suknjič, modne hlače, 2 telovnika, dežnik, sportna čepica več metrov blaga v skupni vrednosti 3200 Din. Ukradena obleka je last njegovih strank.

Pri preiskavi nahrbtnika nedavno aretiranega Klemena so se našli različni predmeti, o katerih policija domneva, da so ukradeni. Med njimi so zlata verižica z medaljonom, ki ima monogram SI, dve zlati kravatni broški, dve novi srajci, dvoje spodnjih hlač iz kotenine, dva para ponošenih čevljev, eno brisačo, novo kravatno, en dežnik in zidarsko merilo. Oškodovanci naj se zglase na policiji v sobi št. 23.

Policija je oddala v zapore brezposelnega Marijo Kaiser iz Skofje Loke, ki je doma ukradla svojim sorodnikom več sto dinarjev in obleke. Policija je nedavno aretirala brezposelnega delavko Fani Kukovec, ki ima na vesti prav čedne stvari. Nedavno je prišla v mlekarino Meglič v Tavčarjevi ulici in prosila uslužbenko, naj ji posodi 100 Din. Ta se je izgovorila, da ima denar njena sestra natakarcica v gostilni Napoleon na Tržaški cesti Pretkana ženska je izrabila to priliko in napisala listek s prošnjo, naj se donatalki izroči 130 Din. Pismo je naslovila na sestro Cecilijo in obenem ponudila sestri podpis. Na ta način je ogoljufala natakarcico za 130 Din. Ze preje pa je od natakarcice Apolonije Urh izvalila 200 Din.

Ali si že dan Vodnikove družbe?

Prof. dr. Fran Jesenko

Ljubljana, 15. julija.

Vseučiliškega profesorja dr. Frana Jesenka ni več med živimi. Ko smo v sredo pisali o njegovi nesreči nad izvirov Savice, nismo niti slutili, da mu je pripravila kruta usoda smrtni udarec v naročju naše divne planinske narave, ki jo je pokojni z vsem srcem ljubil. Mistični smo, da bo okrevaj in da kmalu zopet pohliti v svoj tako skrbno negovani triglavski narodni park, kjer ga je tako radostno sprejemalo rastlinstvo in živalstvo. Pa je hotel usoda drugače in prof. Jesenko je padel na polju dela, sklonjen, da bi utrgal bohotno triglavsko rožo. So pokojniki, ki jim težko govoriš ali pišeš besede v spomin. Roka in glas se ti treseta, ker je pretežka misel, da so za vedno odšli od nas. In med take pokojnike spada tudi naš veliki, predragi Fran Jesenko, ki nam ga je smrt tako nepričakovano in mnogo pre zgodaj iztrgala.

Pokojni je bil doma iz Škofje Loke kot zadnji moški potomec stare ugledne rodbine. Rojen je bil l. 1875, gimnazijo je študiral v Ljubljani, potem se je pa vpisal na filozofsko fakulteto dunajske univerze, kjer je dovršil študij l. 1902. Ker od doma ni imel sredstev za študij, si je pomagal z instrukcijami. Na Dunaju je posejal tudi konservatorij in slovel je kot izborni tenorist. Do leta 1912 je bil asistent pri prof. Czermaku na dunajski visoki šoli za kmetijstvo, kjer se je habilitiral za privatnega docenta botaniške genetike. V to dobo spadajo njegovi znameniti izsledki s križanjem rži in pšenice. O njih je poročal na IV. mednarodni konferenci za genetiko v Parizu l. 1911 in po referatu je stopil k nemu slavni ruski učenjak Meister, ga objel in vzkliknil: »Vam se je torej posrečilo izpolniti moje življenjske sanje.« V pokojnikovi ožji domovini je pomen odkritja načina, kako dobiti rodne križance med pšenico in ržjo, širši javnosti še malo znan in sadovi prof. Jesenkovega dela se bodo šele pokazali.

V znanstvenem svetu ostane pokojni-

kovo delo trajno zapisano med najodličnejšimi možmi. Pokojnikovo znanstveno delo je zelo obširno. V »Berichte der Deutschen Botanischen Gesellschaft« je izdal med drugim: »Beziehungen zwischen der Lichtintensität und dem anatomischen Bau der assimilierenden Organe v. Wüstenpflanzen« (1907), »Einige neue Verfahren die Ruheperiode der Holzgewächse abzukurzen« (1911, 1912), »Über das Austreiben im Sommer entblätterten Bäume und Sträucher« (1912) v »Oester. bot. Zechr.« je pisal »Versuche über die Turgenzenzdauer abgeschnittener Pflanzen-sprosse« (1910), v »Zschr. f. induktive Abstammungs- u. Vererbungslehre« (1913) »Ueber Getreidespezies-Bastarde« (Weizen-Roggen), v publikaciji IV. Mednarodne konference za genetiko v Parizu 1911 pa je izdal razpravo »Sur un hybride fertile entre Triticum sativum et Secale cereale«.

Pred vojno je pokojni v znanem Theresianu na Dunaju vzgajal perzijske prince, bil je pa tudi vzgojitelj v Egiptu, kjer je z velikim uspehom proučeval puščavsko rastlinstvo. Bil je dopisujoči član akademij v Tokiu, Londonu, Parizu, Peterburgu, Upsali itd., kar je najboljši dokaz, kako daleč po svetu je slovelo njegovo ime. Prepotoval je skoraj vso Evropo in praktičar v Parizu in Upsali. V letih 1904, do 1908. je po nalogu dunajskega botaničnega inštituta raziskoval floro v Arabiji, Petreji in ob Nilu, leta 1913 je pa postal na tej visoki šoli docent. Leta 1919 je postal honorarni docent, pozneje pa suplent za rastlinogojstvo na univerzi v Zagrebu; leta 1920 je postal redni profesor za botaniko na ljubljanski univerzi, od koder je bil poklican v Zagreb, pa se je že l. 1921 vrnil v Ljubljano in naša univerza se mu mora zahvaliti za botanični inštitut, ki ga je ustanovil, lahko rečemo, iz nič.

Vojna vihra tudi prof. dr. Jesenku ni prizanesla. Kot konjeniški kapetan je bil na ruskem bojišču, kjer njegovo zlato srce ni moglo mirno gledati, kako trpe ujeti Rusi. V hudi zimi je dal svojo vojaško suknjo ujetemu ruskemu oficirju, ki je bil tudi vseučiliški profesor, v nji je pa pozabil neko svoje pismo in zaradi tega je moral presedeti 7 mesecev v ječi.

Izredno plodonosno je bilo pokojnikovo delovanje na naši univerzi, a neizbrisno ostane njegovo ime tudi v zgodovini našega zimskega sporta, saj je kot prvi predsednik JZSS vzorno vodil to najvišjo zimsko sportno ustanovo in bil med najagilnejšimi pionirji smučarstva pri nas. Tudi naše društveno življenje je zadel z njegovo smrtjo težak udarec, saj je bil pokojni mnogim društvom izredno agilen odbornik ali član. Kakor je bil velik, a tih in skromen kot znanstvenik, tako so ga odlikovale redke vrline tudi kot velikega ljubitelja narave in ljubeznivega družabnika. Kdor ni vedel, da govori z znanstvenikom svetovnega imena, bi bil mislil, da ima pred seboj preprostega slovenskega fanta, polnega ljubezni do bližnjega in do lepote naše zemlje. Vedno je rad naglašal, da človek v primeri z veličino narave in njenim skrivnostnim snovnim ni nič. In kakor da je hotel narava sama potrditi te njegove besede, ga je

strla sredi dela, še polnega nad in načrtov za bodočnost.

Dojge so vrste pokojnikovih znanecv in prijateljev, ki ga bodo težko pogrešali. Vzgojil je celo vrsto odličnih učencev, ki bodo njegovo veliko življenjsko delo nadaljevali.

Križanec pšenice in rži

Se nedavno je bil inspektor pri maturi na ženskem učiteljskem in hvaležne mlade učiteljice so ga prišle tik pred smrtjo obiskati v bolnico in mu prinesle rož. Radi so ga imeli vsi, ki so ga poznali, kdor se je pa pobježi seznanil z njim, ga je vzljubil, kakor pač moremo vzljubiti le tako zlato srce. Vso veličino svoje plemenitosti je odkrival pokojni tudi v ožjem krogu svojcev, ki jim je z brezprimerno ljubeznijo stal ob strani vedno in povsod.

Zemske ostanke te bohotne veje na našem narodnem drevesu so prepeleli danes ob 11. dopoldne iz ljubljanske bolnice v Škofjo Loko in jih položili v roistni hiši na mrtvaški oder, jutri ob 17. jih pa spremljajo množice domačinov ter pokojnikovih prijateljev, znanecv in učencev k večnemu počitku na pokopališču v Stari Loki. Mir prahu njegovemu!

Danes ob globoko žnižanih letnih cenah: poje vaš ljubljenec **Willy Forst** slagerje slavnega Roberta Stolza: »Ti, ti moj mali korporale« in »Zakaj se smehljati, Mona Liza« v vefilmu:

„Rop Mone Lize“

Kot partnerica lepa Trude v. Mollo »Paramount zvočni tehnik« Danes ob 4, 7.15 in 9.15 zvečer! **Elitni kino Matica** Telefon 2124.

Grožnja.

— Plačo naj bi vam zvišal, pravite? Bodite veseli, da ste samo moj knjigovodja. Če mi pridete še enkrat s tako prošnjo, vas določim za svojega družabnika.

Slovanka, rusofilka... Prirejala je baje ujetim ruskim častnikom čajanke, na katerih se je napivalo na rusko zmago. Kaj takega v avstrijskem taboru! Veleizdaja! Začela se je preiskava. Kaj se je godilo v taboru? Kdo je pomagal ruskim oficirjem pri begu? Kaj so odnesli s seboj?

Položaj je bil skrajno kočljiv. Gospe je pretila internacija. Komandant je imel kot soprog težko stališče. Čeprav sam morebiti ni soglašal z vsem, je moral sedaj varovati svojo ženo... To je bila doba, ko se je začelo splošno preganjanje čeških narodnih ljudi. Razkritih je bilo nekaj skrivnih zvez. Tudi ga. Preissova je bila osumljena. Dogodki v taboru so jo kompromitirali. Tu je nastopil prof. Jesenko in prevzel vso odgovornost glede dogodkov v taboru — nase. Zavedal se je, da v tem kot avstr. častnik riskira svojo kariero... On da je zakrivil vse. Preiskava se je nadaljevala. Gospe komandantovi se ni nič zgodilo. Vrnila se je v Prago. Mož je bil menda preostavljen. prof. Jesenko se je vrnil na Dunaj, kjer se je vsa afera končala brez hujših posledic zanj in za druge.

V tistih časih, ko je vsak mislil predvsem nase, ko je bila vsaka požrtvovalnost smrtnevarna in je mogel človek le težko zaupati svojim najboljšim prijateljem, je bil nastop prof. Jesenka res kavalirstvo. ki mu ga naša prijateljica ga. Preissova ni mogla pozabiti in je prav, da ga tudi mi ohranimo v spominu.

Besedo imajo naši čitatelji

Še en predlog

Ugovori, ki so se pojavili proti preimenovanju Dunajske ceste, so gotovo uvaževanja vredni. Toda sklep je sklep in težko ga je izpreminjati. Take stvari je treba prej dobro premisliti. Vendar se zdi, da je tu še ena rešitev, da dobi Tyrš ulico, ki je v stiku z Dunajsko cesto in v ozki zvezi tudi s Tyrševim imenom. Prisodili smo jo Tyršu že prej, preden je o tem sklepal mestni občinski svet. Ta ulica seveda danes še ni tako lepa, kakor bi želeli, bo pa v bližnji dobi ena najlepših ulic v Ljubljani. Saj tudi Masarykova cesta ni bila v najlepšem stanju, ko je dobila svoje ime, danes je pa že v okras Ljubljane. Gre torej za ulico, ki veže Dunajsko cesto z letnim telovadiščem našega Ljubljanskega Sokola. Ta ulica se bo stekala na najzibavnejšo prometno točko, ki jo bo imela bodoča Ljubljana, tam kjer se stekajo Dunajska, Gosposvetska in Dalmatinova ulica pred Figovcem, in bo vodila mimo novih hiš, ki bodo stale na sedanjem Dukičevem svetu, mimo gimnazije in vrta Narodnega doma proti sokolskemu letnemu telovadišču, kjer bo prej ali slej stal tudi Sokolski dom Sokola Matice, in od tod dalje v Tivolske drevore. Tyršev ime se bo torej svetilo na Dunajski cesti in bo v zvezi z najlepšimi spomini našega sokolstva: Narodni dom, letno telovadišče, kjer je bil I. slovenski sokolski zlet itd. Danes nosi ta ulica ime Puharjeva ulica in res ni ne lepa ne velika, a v por letih bo to vzporednica z Aleksandrovo in Gajevo ulico in bo lahko s ponosom in opravičeno nosila Tyrševu ime. Ljubljancem.

Kočljivo vprašanje

Zadnje čase so začeli tudi srednješkoli profesorji iskati instrukcij in pripravljati dijake za ponavljalne izpite. Ni to sicer nov pojav, kajti profesorji so instruirali dijake iz boljših hiš že tudi pred vojno, toda to so bili zelo redki primeri, ki se za nje ni nihče zmenil, saj je bila pač stvar premožnih staršev, če so hoteli imeti za instruktora svojemu sinu profesorja. Zdaj so pa začeli profesorji v večjem številu iskati instrukcij, kar je tudi znak časa, kajti profesor koncem koncev kot človek tudi ne more živeti od samega idealizma, temveč mora gledati, da si gnotni položaj vsaj nekoliko zboljša. Vedno več je pa žal med profesorji tudi takih, ki jim je eksistenca direktno ogrožena in ki so naravnost prisiljeni iskati postranskih zaslužkov, če se hočejo preživljati. Zlasti velja to za profesorje, ki imajo fodbine.

Toda ta stvar ima še drugo stran. Gre namreč za siromašne dijake, ki so gotovo zelo zainteresirani na instrukcijah. Čim več bo profesorjev-instruktorjev, tem manj bo ostalo instrukcij za siromašne dijake. Instrukcije so bile že od nekdaj revnim požežskim in malomeščanskim dijakom edini zaslužek, ki so s njim lahko krili stroške za knjige, obleko in prehrano, zdaj pa tudi za takse. Ker je tudi tega zaslužka spričo obstoječih gospodarskih prilik vedno manj, stoji siromašni dijaki pred težkim vprašanjem, kako bodo nadaljevali študije. O tem kočljivo vprašanju naj bi izpregovoril še kdo, zlasti pa naj bi se oglašili gg. profesorji, ki so sami primorani iskati instrukcij. Abiturient.

Še Tyrševa cesta

Cenjeni gospod urednik! V Vašem cenjenem listu se vodi že nekaj časa polemika o preimenovanju Dunajske ceste v Tyrševu, ki ena je sklenil občinski svet ljubljanski na svoji seji dne 30. junija ob stoletnici Tyrševega rojstva. Odkrilo rečeno, neizmerno me je zabolelo, ko sem se vrnil z impozantnega vsesokolskega zleta v Pragi ter dobil v roke Vaš cenjeni list, v katerem so razni dopisniki branili staro ime Dunajske ceste ter nastopali proti Tyrševi cesti. Ne bom se spuščal z dopisniki v debato, kaj nam je Sokolom dr. Tyrš, posebno pa nam Slovencem. Opozoril bi samo na eno dejstvo, ki dovolj jasno izpričuje, da naj se Dunajska cesta preimenuje v Tyrševu. Kaj nam je bil cesarski Dunaj v dobi našega tlačenja pod Avstrijo, se bo spominjala zlasti starejša sokolska generacija. Z Dunaja so se vršile potom deželne vlade najrazličnejše prepovedi o nastopih slovenskega sokolstva v sreč Slovencev, v naši beli Ljubljani, da ne govorim o Celju, Mariboru, Ptuj, Borovljah, Trstu, Gorici itd. Vsem nam je še živo v spominu prepoved III. slovenskega vsesokolskega zleta v Ljubljani leta 1913. in 1914. Celo po Šenlborgovi ulici so bili na ljubo peščici ljubljanskih kazinotov prepovedani pohodi sokolskih čet ob priliki župnih zletov od leta 1910. do svetovne vojne.

In danes po 14 letih se je oglašil g. V. R. (naj se podpisše s polnim imenom), ki nasprotuje preimenovanju Dunajske ceste v Tyrševu. Njegova ljubezen do Tyrša in sokolstva je prav papirnata. Če so mu Tyrš in uspehi Sokola res tako pri srcu, potem bi ne napisal tega neukusnega članka, kjer nastopa proti Tyrševi cesti. G. V. R. naj bi šel z nami na vsesokolski zlet v Prago, pa bi lahko videl, kje ima Tyrš, kralj Peter Osvoboditelj, Fušner in drugi sokolski prvaki svoje ulice v Pragi. Vse ulice so v sreč Pragi v najlepših delih mesta. Krasna Sokolska ulica, kjer stoji prvi Sokolski dom, v katerem sta delovala Tyrš in Figovci, pa se izliva naravnost pri muzeju na Vavčarski trg. Tako časte bratje Čehoslovaki svoje sokolske prvake, pri nas pa se najdejo ljudje, ki hočejo imeti še vedno staro Dunajsko cesto, žalostnega spomina. V Pragi sem zastojal iskal Vidensko (Dunajsko) cesto. Čehoslovaki so pomedli za imeni, ki bi spominjala na avstrijsko rob-

stvo in tlačenost. V Prago naj se gre učit zavednost g. V. R.! Vsa češka in slovaška mesta so v sponin največjega Sokola dr. Tyrša preimenovala razne trge, ceste in ulice po njegovem imenu. Celo naša jugoslovenska mesta Zagreb, Osijek, Sarajevo, Split so prekrstila najlepše ulice v Tyrševu ulico, Ljubljana pa naj bi imenovala Tyrševu ulico kje v Mestnem logu, Kurji vasi, Vodmatu ali na Barju. Ne vem, kaj bi reklo češkoslovaško sokolstvo k temu koraku mestne občine ljubljanske. Z veseljem moram ugotoviti, da so »Narodni Listi« v svoji slavnostni številki 3. t. m. z radostjo ugotovili in pozdravili sklep občinskega sveta, da je Ljubljana dobila Tyrševu ulico; torej bratje Čehoslovaki pozdravljajo, pri nas se pa najdejo ljudje, ki protestirajo in obenem še govore, da ljubijo Sokola. Mi Sokoli take prijatelje odločno odklanjamo. Največje neokusnosti je zagrešil g. V. R., ko govori, da svoje zgodovine, ker smo zavrgli Dunajsko cesto, ne spoštujemo. Mar nam je bil Dunaj središče slovenske kulture, ali nam je dal sokolstvo, to največje slovansko telovadno-vzgojno organizacijo, ki je žela triumfe na zadnjem zletu v Pragi? G. V. R. Dunaj in sokolstvo, to sta dva popolnoma si nasprotujoča pojma.

Sicer pa, cenjeni gospod urednik, bi najbolje napravili, da debat o Tyrševi cesti v Ljubljani zaključite. Sokoli smo z največjim veseljem in zadoščenjem pozdravili sklep mestne občine, katerega, tudi prošino, da svoj sklep izvrši in takoj nadomesti stare tablice z novimi. V Ljubljani, kjer je tekla zibelka vsenu jugoslovenskemu sokolstvu, mora biti Tyrševa cesta v ponos sokolski in jugoslovenski Ljubljani. — J. Horvat.

„Treznost“ in „Sveta vojska“

V zadnjem času je mnogo čuti o delovanju abstinentnih organizacij in to društva »Treznost«, kakor tudi »Sveta vojska«. Zato se mi je čisto predločilo vprašanje, zakaj dvoje društev z enim in istim ciljem? Na to vprašanje sem dobil odgovor v knjižici »Dinamit in anti-dinamit« izpod peresa A. Merkuna, župnika in odbornika »Svete vojske« na str. 56, kjer omenjeni gospod na gornje vprašanje odgovarja: »Sveta vojska« je svetno, od vlade priznano abstinentno društvo, ki dela z naravnimi sredstvi, obenem pa tudi cerkvena družba, ki se poslužuje tudi nadnaravnih pripomočkov (zatajevanje — pokorila, molitev, sv. zakramenti, duhovne vaje itd.) in nudi svojim članom tudi duhovne dobrote. Dočim pa je društvo »Treznost« le abstinentno društvo, ki se v boju proti alkoholizmu poslužuje samo naravnih sredstev ter sprejema kot člane vse brez razlike svetovnega naziranja.

Na podlagi gornjega bo marsikomu jasno, zakaj ni mogoče priti omenjenima organizacijama do skupnega sodelovanja, meni samemu se to umestno ne bi zdelo.

Dočim stoji ena organizacija na bazi popolnega liberalizma v vsakem pogledu, je druga neke vrste cerkvena bratovščina, katere se v vsakem pogledu pokorava odredbam nimo-katoliške cerkve! Čudno se mi splah zdi, kako so mogli merodajni faktorji priti do tega, da so na podlagi gornjega jeli resno razmišljati in celo na občnih zbiorih razpravljati o tem, da bi se obe organizaciji združili, ko je vendar jasno, da do takega sporazuma oboje fuzije ne bi moglo priti — saj je vendar proti temu dovolj velik vzrok popoln liberalizem na eni strani in — cerkvena bratovščina na drugi!

Upam, da bo na podlagi gornjega vsakemu popolnoma jasno, zakaj toliko govora v »Slovenca« o — pokorili in zakaj obstojata dve abstinentni organizaciji — cerkvena bratovščina »Sveta vojska« na eni in društvo »Treznost« na drugi. Meni to sedaj ni bilo! O. L.

Svetovna slava češke knjige

Ameriški Month Club v New Yorku izbere vsak mesec iz vse svetovne literature eno knjigo kot najboljšo knjigo sveta, ki jo izda in nagradi s posebno nagrado. Za letošnji julij je izbral knjigo češke knjige »Trideset let na zlatem severu«, ki jo je napisal s pomočjo dveh moravskih novinarjev Gombalka in Valente znani češki prebivalec polarnih krajev Jan Welzl. Knjiga je izšla na Češkem že v tretji izdaji. Avtor pripoveduje v nji o svojem težkem, pa tudi romantičnem življenju v krajih večnega snega in ledu, sredi neprestane ostre borbe s kruto naravo in divjimi živalmi.

Ameriški klub je priznal to knjigo za najboljšo literarno delo zadnjega časa in jo nagradil z visoko nagrado 10.000 dolarjev. Popularnost češkega poglavarja Eskimov, nazvanega češki Jack London, (druga njegova knjiga se imenuje »Po sledovih polarnih zakladov«) narašča z neverjetno hitrostjo po vsem svetu. Poleg angleške izdaje so že sklenjene pogodbe o izdaji njegove knjige v francoskem, švedskem, madžarskem in japonskem jeziku, pripravljajo se pa že prevod v nemščino, ruščino, španščino in poljščino. Te dni je izšel tudi prevod v esperantu.

Zato. Ona: Ali veš, da me je gospod Zemlja nekoč zasnuhl? On: Tako? Zato me torej vedno tako spoštljivo pozdravlja.

V spomin prof. Jesenku

Mislím, da sem si pravilno zapomnil to zgodbo, ki sem jo čul večkrat, z mladostni do konca. Kajti pred zaključkom smo ostrmeli in utihli. Pripovedovala jo je ga. Preissova, kadarkoli je nanesel pogovor na vojno dobo.

»Ali poznate prof. Jesenka? Ne? Torej vedite, da je on moj velik dobronik. Nikoli ne smete pozabiti... To je bil kavalir...«

In potem se je začela vsa zgodba od kraja.

Med vojno je bil soprog gospe Preissove, ki je bil preje polkovnik v p. reaktiviran in imenovan za komandanta velikega ujetniškega tabora nekje na Moravi. Mislím, da se je tabor imenoval Somoria. Tabor se je kmalu napomnil s slovar samimi ruskimi ujetniki. To je bilo — mislím — v zimi l. 1914/15. Takrat, ko so bile naše nade še zelo velike in smo pričakovali na pomlad ruskega pohoda preko Karpatov... Kot zavedna Slovanka je tudi ga. Preissova odhitela iz Prage k svojemu soprogu, da po možnosti olajša usodo ruskim ujetnikom. Gospod komandant je seveda moral vršiti svojo dolžnost kot aktiven avstrijski oficir in ni mogel dovoljevat ruskim ujetnikom vsega, kakor si je to gospa želela, saj so bili pri straži tudi drugi častniki, ki bi lahko ovadili komandanta, če bi bil pokazal svoje

ruskofilsko srce. Gospa se pa na to ni mnogo ozirala, posebno ker se je zdelo, da je naša zmaga tako blizu. Spravila je v taborišče kladiv, prirejala ujetim ruskim častnikom čajanke — skratka Rusi so se v tem taboru po zaslugi komandantove gospe sijajno počutili. Med častniki, ki so bili dodeljeni taborski straži, je bil tudi dr. Jesenko. Prišel je bil menda z Dunaja. Naravno je, da je skušala gospa ravno te častnike čim bolj pridobiti zase, da bi tem bolj nemoteno delila dobroto ujetim Rusom. V dr. Jesenku je našla Slovanka, ki ji je postal ne le iskren prijatelj, ampak celo zavezanec. Razume se torej, da je bilo v tistem taboru zelo prijetno, kajti takrat v prvem letu vojne je ne le Avstrija imela še precej denarja in zalog, ampak je tudi gospa Preissova poskrbela, da je prišlo iz Prage za ruske voje ujetnike dovolj usakovrstnih pripomočkov... Naravno je bilo, da se je ujetnikom dovolilo kotikar mogoče svobode. Ker so bili tisti čas tudi na Dunaju v precejšnji stiski, ni bilo glede ujetnikov nikakih strožjih odredb — saj smo l. 1914 tudi mi Rusijo založili precej dobro z avstrijskimi ujetniki. In Rusi so oblegali Przemysl... Toda v veselo taborsko življenje pod pokroviteljstvom gospe Preissove je začela posegati sovražna roka. Nekaj ujetnikov je pobegnilo, kar je bil dokaz, da straža ni vršila svoje dolžnosti... Baje jim je gospa komandantova pomagala pri begu... Sploh, ta gospa komandantova... Kaj ima opraviti v taboru? Ta Čehinja,

Henry Kistmaeckers

V umobolnici

Zadržali so me tu, ko sem si hotela nekoč z materjo ogledati umobolnico... Rešite me! — Blazna! Le kako se jim je mogla izmuzniti in približati sem! V strahu sem okleval. Oči so se privadile temi. Z vrha stopnic sem dobro videl, da ima moja žena glavo naslonjeno na ravnateljovo ramo. Njene ustnice so se bile strnile v dolg poljub...

Gospod, ne vem več, kaj se je takrat zgodilo v meni. To je bil strašen udarec, nepopisna bolečina. Toda ostal sem gospodar nad samim seboj. Kar so začele luči. Ko sta se Eva in Beaumieux ustavila pri vstopu na oder, sta zagledala prestrašeno in osuplo umobolnico, mežljajočo v močni svetlobi z očmi in odganjajočo z iztegnjenimi rokami nevidnega napadalca. Nesrečnici ob strani sem stal jaz, nepremičen, s krvjo zalitih, izbuljenih oči. Težko sem zahropel: — Pojdiva od-tod!

Zdi se mi... zdi se mi, da se je bil ravnatelj tisti hip škodoželjno nasmejal: njegov smehljaj se je pa komaj videl. Moja je čudovito hladnokrvna in tudi pogumen. Nevnostarost ga mika. Zdi se mi, da je bil zaprt v moje zbegane oči svoj zmagovit pogled. Stopal sem liki stroj proti Evi, ki se je umikala pred menoj. Očarale so me njene blede in drgetajoče ustnice, ki jih je malo prej poljubljil drugi. — Pojdiva od-tod! — sem ponovil, — nemudoma hočem od-tod, nemudoma, razumeš, vlačuga!

Bala se je in kričala: — Jean! Kaj si zmorel?

Beaumieux je pa mirno pripomnil: — Seveda je zmorel. Saj sem vam pravil, da mi pri zdravi pameti. Zdaj menda ne dvomite več.

In prav je imel... Da, da, tisti hip sem čutil, da se me polasča blaznost. Pogled mi je zastiral rdeč oblak, popadla me je krivželnost besnosti, skočil sem ravnatelju na zatilnik in ga začel besno daviti.

Eva je od groze na vso moč zakričala. Umobolna je krčevito zaplakala, potem je pa zatulila liki hiena, označujoča smrt. Beaumieux si je obupno prizadeval ostreiti se me, toda že sem videl, kako mu stopajo oči na čelo in kako mu silijo iz ust pene. Zal so pazniki, ki so čakali spodaj, zaslišali krike in prehitro prihiteli ravnatelju na pomoč... V naslednjem hipu so me že stiskale njihove krepke roke.

Beaumieux si je hladnokrvno popravil ovratnik in zapovedal paznikom: — Natakните mu prsišni jopič! Moje moči so se podesetorile. Z močnim razmahom sem se iztrgal paznikom iz rok. Hoteli so se me znova polastiti. Branil sem se ko besen — z nogami, pestmi in zobmi. Bili so vsi okrvavljeni in potočeni, ko se jim je slednjič po težki borbi posrečilo potisniti me v samotno celico.

Drugo jutro je prišla sodna komisija. Zasliševal me je sodni zdravnik. Povedal sem jim, kaj se je bilo zgodilo. Hladno so me poslušali in namisto odgovora me je eden vprašal, ali ni bilo morda med mojnimi predniki alkoholikov. V kotu je govoril Beaumieux z uradniki. Slišal sem besede... degeneriran... božastni napadi... Odšli so brez pozdrava. Popadla me je divja jeza, zaletaval sem se v vrata in divje tulil. Toda nastala je tišina.

In zdaj je tiho že dve leti... Dolgo sem bil med »besnečniki... med norci, ki se divje reže, ki nepopisno trpe in so strahotni... Moje možgane je odpor izžepal in besnost me je polagoma minila, obenem sem pa dobival sive lase. Zato sem zdaj med »mimimi«, »preganjanimi«. Sem ravnatelj se me zdaj več ne boji in nima

se česa bati, kakor vidite. In zdaj ne upam več, da...

— Gospod, obžalujem, da moram napraviti konec pogovoru, ki vas menda zelo zanima. Toda pozno je že in če si hočete ogledati še ženski od-delek, se morate...

— Saj že grem, gospod ravnatelj... Kod, prosim? Tod? Oprostite, pred vami pojdem... Gospod ravnatelj pri-znati moram, da me je ta človek »boi-nik«, kakor mu pravite vi, zelo raz-buril.

Tomaž Bat'a na zadnji poti

Še nekaj podrobnosti o nesreči — Pogreba se je udeležilo nad 30.000 ljudi

Tragična smrt kralja čevljev je še vedno predmet splošne pozornosti ne samo na Češkoslovaškem, temveč tudi po drugih državah, kjer je imel Bat'a svoje podružnice in kjer so cenili njegove izredne organizacijske sposobnosti. Ni menda lista v Evropi, ki bi ne bil priobčil vsaj kratkega članka o velikem češkem industrijcu, pa tudi v Ameriki in po drugih delih sveta je odjeknila tragična Bat'ina smrt.

Bat'ina oporoka

V torek dopoldne je bila na okrajnem sodišču v Zlinu odprta Bat'ina oporoka. Kakor je bil original Bat'a sam in njegovo življenje, tako je originalna tudi njegova oporoka. Pisana je v posebnem Bat'inem slogu in tudi njene določbe so tipične za pokojnega kralja čevljev. Njene določbe, nanašajoče se na izveste javne interese in odstavke, ki je nekakšna poslanica pokojnega, naslovljena njegovim sodelavcem in uslužbencem, je morala na pokojnikovo željo ostati tajna in objavljena je bila šele včeraj nad njegovo krsto.

Bat'a zopet na čelu podjetja

Po pokojnikovi oporoki prevzame generalno vodstvo tvornice pokojnikov brat Jan Bat'a, ki je bil doslej prokurist podjetja za domače in inozemske zadeve. Jan Bat'a bo torej šef podjetja. Sicer se pa ne bo v vodstvu Bat'inih tvornic ničesar izpremenilo. Upravne posle bo vodil tudi v bodoče ravnatelj Ciper, trgovsko-politične ing. Vavrečka, pa tudi drugi šefi oddelkov ostanejo na svojih mestih.

Brat pokojnega Tomaža Bat'e, ki prevzame sedaj generalno vodstvo Bat'inih tvornic, je star 34 let in je torej 23 let mlajši od svojega pokojnega brata. Jan Bat'a je pokojnikov polbrat po materi. Tomaž Bat'a mu je bil bolj oče, nego brat, ker je bil mnogo starejši. Tudi Jan Bat'a se je izučil čevljarstva, delal je na vseh čevljarških strojih, bil je zaposlen kot delavec v ameriških tovarnah in delal je tudi v nekaterih nemških tovarnah čevljev. V vseh, v čevljarstvo spadajočih strokah je dobro podkovan. Po trgovskih poslih je prepotoval severno Ameriko in Argentino, nedavno je pa organiziral prodajo Bat'inih izdelkov v Chicagu. Zadnje tri mesece je bil član ravnateljstva. Je oženjen, ima štiri otroke, fizično je krepkejši od pokojnega Tomaža in nadarjen je z enako tvornico fantazijo in izrednimi organizacijskimi sposobnostmi. Nedavno je prevzel vodstvo finančnih zadev najprej samo za trgovino na Češkoslovaškem, pozneje pa tudi za vsa Bat'ina podjetja.

Še nekaj podrobnosti o nesreči

Na dan prihajajo vedno nove podrobnosti o usodni letalski nesreči v Zlinu. O pilotu Broučku se govori povsod z največjim spoštovanjem. Bil je najstarejši pilot Bat'inih podjetij in pod seboj je imel štiri druge pilote. Zato je tem manj razumljivo, kaj je moglo povzro-

— Ah, da. Ljubček njegove žene sem... Ubogi dečko, bilo bi boljše, če bi ga mučila manjša veličina. Glej na, glej, he, he, vi ste zares zelo preble-deli... Kaj ste tako hudo nervozni? Pazite, to se mora lečiti, gospod, to je treba lečiti. Hm, hm! Vražja stre-la!... Toda dovolite, gospod, gotovo oprostite majhno strokovno radovednost psihiatru, ki se je tako zagrizel v svojo vedo, da brez nje ne more živeti. Rad bi namreč vedel, ali so bili med vašimi predniki alkoholiki?

Čiti nenaden padec letala tik po startu. Letalo se je bilo dvignilo v jutranji megi nad 250 m visoko in ker je bila v višjih zračnih plasteh megla gostejša, tako da pilot ni imel razgleda, se je hotel spustiti nižje, toda v naslednjem trenutku se je pripetila nesreča.

Padec letala je bil tako močan, da so ga slišali daleč naokrog. Na kraj nesreče so takoj prihiteli delavci iz bližnje papirnice in trajalo je dokaj dolgo, preden so našli v gosti megli razbito letalo, pod njim pa pilota Broučka in Tomaža Bat'o, oba že umirajoča. Ko je prispel iz Zlina rešilni avto z zdravniki, sta bila oba že mrtva. Vse kaže, da je zakrivila nesrečo gosta megla. Letalski strokovnjaki so vedno zatrjevali, da je Bat'ino zasebno letališče eno najnevarnejših, ker ga skoraj vedno zakriva zlasti v jutranjih urah gosta megla.

Vzrok smrti

Pravi vzrok Bat'ine smrti so bili točno ugotovljeni že v sredo popoldne. Zdravniška komisija je pregledala Bat'ino truplo in ugotovila, da je Bat'a umrl zaradi nagle notranje krvavitve nekaterih organov, zlasti jeter in pljuč. Notranja krvavitev je bila posledica silnega padca. Bat'a je imel zlomljeni tudi obe roki, zdrobljeno levo nogo in razbito lobanjo. Takoj po komisijskem ogledu trupla so napravili mavčni od-litek Bat'ine glave.

Eden izmed mojstrov Bat'inih tvornic, ki je prvi spoznal, kaj se je pripetilo, je brž odmaknil kose razbitega letala in dvignil onesvečenega Bat'o. Nesrečnež je imel strti prsni koš, globoke rane na glavi ter zlomljene roke in nogo. Notranje rane so bile smrtno. Vse kaže, da je Bat'a po padcu še nekaj minut živel, toda bil je v globoki nezave-sti. Čez pol dne je ležal Bat'a v bolnišni veži in šele popoldne so ga prepeljali v njegovo vilo. Razen 19letnega sina, ki je prispel šele v sredo iz Švice, je bila zbrana v Zlinu vsa rodbina, Bat'ina soproga, rojena Čehinja z Duraja, s katero se je Bat'a poročil takoj v začetku svoje kariere, hčerka, zaročena z živšim češkoslovaškim poslanikom na Dunaju, ing. Hugonom Vavrečko, in tudi drugi člani rodbine. Bat'ini sin, ki se je kakor oče učil čevljarске obrti od najprimitivnejšega ročnega dela do najnovejšega tovarniškega obrata, je pred pol leta napravil mojstrski izpit in je bil zdaj na preizkušnji. Poleg tega ima Bat'a še mlajšega brata Franca, njegov starejši brat Anton je pa umrl že pred leti.

30.000 ljudi pri pogrebu

Pogreb Tomaža Bat'e in njegovega pilota Broučka se je vršil včeraj popoldne s tovarniškega dvorišča na novo gozdno pokopališče v Zlinu. Eno uro pred začetkom žalnih obredov sta bili na velikem katafalku na dvorišču postavljeni krsti z zemskimi ostanki pokojnikov. Katafalk s krstami so peljali na velikih tovarnih avtomobilih, s kakršnimi prevažajo Bat'ine izdelke v ino-zemstvo. Pogrebni obredi so se pričeli

s cerkvenimi opravili, po katerih je izpregovoril v imenu uslužbencev Bat'inih tvornic Jan Bat'a, za njim pa ravnatelj Rojta, urednik Čekota in dva predstavnika tovarniškega odbora. Po govorih je krenil z dvorišča ogromni žalni sprevod pred zlinški magistrat, kjer se je ustavil. Z magistratnega ba-kona je izpregovoril v imenu mesta in prebivalstva županov namestnik Zavrtalek, za njim so pa govorili še predstavniki raznih društev in korporacij. Ministrski predsednik Udržal je bil od-letel iz Zlina v Prago, pa se je vrnil k pogrebu zopet z letalom.

Po govorih je krenil žalni sprevod proti pokopališču. Na obeh straneh je stala v gostem špalirju šolska mladina, prebivalstvo Zlina in uslužbenci Bat'inih tvornic. Vseh udeležencev pogreba je bilo nad 30.000. Pred krstami so k-rakali predstavniki mest in občin, šol-državnih uradov, mestnega zastopstva, pevski zbori, godbe itd. Njim je sedel prvi voz s krsto pilota Broučka, za njim pa voz s krsto Tomaža Bat'e. Stari Bat'ini sodelavci so odnesli obe krsti v cerkev in na pokopališče. Moravsko-šlezijski aeroklub v Brnu, ki mu je bil Bat'a od kočenja pomladni častni član, je spremljal največjega propagatorja letal-skega športa, ki so med pogrebom krožili nad žalnim sprevodom. Klub sam se je očitno udeležil pogreba po svojih zastopnikih.

Ljubavna tragedija

Včeraj ponoči se je odigrala v Budimpešti pretresljiva ljubavna tragedija. Po ponoči je stopil k službo-čemu stražniku na Elizabetinem mostu mlad, iz prs krvaveč mož, in izjavil, da je ustrelil svojo ljubico. Označil je tudi kraj, kjer je ljubico ustrelil. Re-dar je takoj odredil, da so prepeljali težko ranjenega moža v bolnico, sam je pa obvestil svoje predstojnike, ki so takoj poslali redarje iskat ustrelje-nega dekleta. In res so kmalu našli za klopom sv. Gerhardta mrtvo mladenko.

Njene identitete še niso ugotovili, vse pa kaže, da gre za dekle iz bojiš-če, ker je bilo lepo oblečeno. V fan-tu, ki se je ustrelil v prsa in se bori s smrtjo, so spoznali 25 letnega trgov-skega nameščena Franca Ricza.

Praga med vsesokol-skim zletom

Praga je kazala med vsesokolskim zletom vse znake milijonskega mesta. Bila je približno taka, kakršna bo ob normalnem razvoju šele l. 1940. Takega prometa menda še ni videla. Zlasti živahno je bilo mesto v večernih urah med glavnimi zletnimi dnevi. Največ dela je imelo tehnično vodstvo cestne železnice, ki je storilo vse, da se je promet ogromnih množic normalno razvijal. Promet je bil ogromen, ven-dar se pa ni pripetila nobena nesreča. To je pač najboljši dokaz, da je teh-nično vodstvo praške cestne železnice na višku.

Praška cestna železnica je prepe-ljala v 10 dneh, od 28. junija do 7. ju-lija, 7.083.744 ljudi, kar pomeni okrog 700.000 dnevno. Največji naval na tramvaj je bil 5. julija, ko je prepe-ljala cestna železnica okrog 900.000 ljudi. To pomeni v enem tednu porast nor-malnega prometa za 2 milijona ljudi. Po Pragi je vozilo med glavnimi zlet-nimi dnevi okrog 1200 tramvajev, med njimi 559 motornih. Vsako uro so pre-peljali tramvajev nad 48.000 ljudi, kar je gotovo ogromno število, če pomislimo, da prepeljejo ob takih prilikah po dru-gih približno enako naseljenih mestih samo okrog 45.000 ljudi. Vsak dan je kasirati uprava cestne železnice en milijon Kč, avtobusne linije so zaslu-žile dnevno 200.000, žična železnica na Petřin na 20.000 Kč.

V normalnih razmerah je v Pragi v prometu 66 avtobusov, med glavnimi zletnimi dnevi jih je pa vozilo 103 in prepeljali so v enem tednu nad 500.000 potnikov, dnevno torej 86.000. Vsako uro so vozili nabito polni avto-busi ljudi na stadion. Tudi novootvor-jena žična železnica na Petřin, ki je bila po 19 letih 5. julija zopet izročena prometu, se je dobro obnesla. V glav-nih zletnih dneh je prepeljala nad 70.000 ljudi in zaslužila 108.000 Kč. Samo 5. julija je kasirala žična želez-nica 26.000 Kč.

Senzacionalen proces

V Černovicah v Bukovini je bila izrečena te dni razsodba v senzacio-nalnem procesu, ki ga je vodil do-ga leta Armenec Simeon Kurčoglu iz Ti-lifisa proti svojemu bivšemu prijatelju Plavskemu. Kurčoglu je vzel svoj čas za najbogatejšega moža na vsem Kavkazu in imel je zlasti bogato zbir-ko draguljev. Med boljševiško revolu-cijo l. 1917 je prišel na ulici v konflikt s poveljnikom komunističnega odreda in ker je vedel, kaj ga čaka, je po-begnil iz Tiflisa. Svojemu prijatelju Plavskemu je pa poveril upravo mili-jonskega premoženja. Pobegnil je naj-prej v Vladikavkaz, potem pa v No-vorosijsk in Pjatigorsk, kjer ga je pa Plavski odpravil z nezadostno vsoto denarja, češ, da je bilo vse drugo uni-čeno in pokradeno med revolucionar-no viхро. Plavski je potem odpotoval v Rumunijo, kjer se je poročil s hčer-ko veleposelnika Liškina.

Kurčoglu dolgo ni mogel izslediti njegovega bivališča. Slednjič se mu je pa to le posrečilo in zgledal se je pri Plavskemu. Prijatelj ga je prijazno sprejel ter mu dal avto in nekaj de-narja, da bi si ustvaril novo eksten-co. Kurčoglu je se zalival prijatelju za velikodušnost, nazadnje je pa le začel domnevati, da je bil okraden. Na advokatov nasvet je vložil tožbo, ki je pa bila zavrnjena. Mož se je pa prito-žil na apelacijsko sodišče v Černovi-cah, ki je te dni Plavskega obsodilo na plačilo odškodnine 3 milijonov lej-ter plačilo vseh sodnih stroškov, ki so močno narasli.

V Afriki je treba ženo kupiti

V Afriki si lahko vsak moški ženo kupi, menda zato, da jo ve boljše ce-niti. Povprečna cena afriške žene zna-ša v našem denarju okrog 1500 Din. Zamorci v zapadni Afriki se zelo ču-dijo, če jim človek pripoveduje, da pri nas moške ne kupujejo žen, temveč da so nekateri celo tako srečni, da dobe z ženo še doto, ki pa postaja vedno bolj redka in mršava. Zelo zanimivi so v portugalski Afriki kupni obredi. Opi-suje jih neki nemški raziskovalec, ki se je dolgo mudil v Afriki.

Neki Evropec je plačal dekličinemu očetu zahtevano kupnino, potem se je pa začelo dekle pripravljati. Tri me-sece ni smelo z doma, potem so jo pa privedli na kupčev dvorišče, toda kup-ec še ni smel izpregovoriti z njo niti besedice. Dekle je bilo razstavljeno na dvorišču tri dni in kdor jo je hotel vi-deti, je moral plačati vstopnino. Vstop-nino je pobirala dekletova mati. Ku-pec, ki je tudi hotel videti svoje de-kle, je pomajal lepo vstopnino, pa ga kljub temu niso hoteli pustiti na dvo-rišče, kajti obred tega ne dovoljuje. Šele po razstavi je dekleta dobil. Pri tem so priredili gostijo in bodoča ta-šča je imela na goste kratek nagovor. Stvar dobre vzgoje je, da mlada žena zbeži nazaj k svoji materi, mati jo pa zopet privede k možu, da pokaže, da je mislila s prodajo resno. Šele potem je zadeva kolikor toliko urejena.

MORSKE RIBE

Danes velika izbira finih RIB, pripravljenih na razne na-čine. — Lep vrt.

Gostilna LJUBLJANSKI DVOR
LJUBLJANA, Kolodvorska ulica šte. 28

Mali oglasi

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znakah. Za odgovor znakom! — Na vprašanja brez znamke ne odgovarjamo. Najmanjši oglas 5.—

PRODAJA

AJDO
za seme in mletev proda Kme-tijska zadruga v Ptuj. 2815

NEPREMIČNINE

LOKAL
za pisarno ali trgovino oddam takoj ali pozneje v najem. — Vprašati pri: D. Rovšek, foto-graf, Ljubljana, Kolodvorska ulica 35. 76/T

STANOVANJSKA HISA
z vrtom, v lepem trgu (Sevni-ca ob Savi), sposobna za vsa-ko obrt, ugodno naprodaj. Po-jasnila daje Glavna zaloga to-baka v Sevnici. 2818

HISO
zidano, z opeko krito, z elek-triko, vodnjakom, vrtom, nji-vo, pripravno za letovišcarja, zaradi selitve takoj prodaj za 45.000 Din Valentin Pogačnik. Zgor. Dobrava 31, pošta Pod-nart. Ogled samo ob nedeljah. 2814

VELIKI TRGOVSKI LOKAL
se odda s 1. oktobrom. Mari-bor, Gosposka ulica 5. Vicel. 2816

MESARJI, POZOR!
Trgovsko hišo z mesarskim lo-kalom, vse skupaj oddam za daljšo dobo. Sprejemam tudi hranilne vloge. Informacije da-je F. Sokič, informacijski biro, Bled. 2817

GLASBA

GRAMOFONSKA PLOŠČE
OD DIN 15.—
prodaja »Slagere«, Aleksandro-va cesta 4 (prehod »Viktoria« palače). 69/T

SLUŽBE

ZELEZNINAR
sedaj nameščen v veletrogovini z železnino, zelo dober prodajalec, izložen aranžer, želi premeniti sedanje mesto. V postev pride le dobro in stalno mesto. Cenj. dopise poslati pod šifro »Perfektna moč 2794« na upravo »Slov. Narod«. 2819

BRIVSKI POMOČNIK
in damski frizer, prvostredna moč, išče stalno namestitev. Ponudbe na naslov: Božo Boro-jević, salon Bašić, Crikvenica. 2820

SPREJMEM POTNIKA
za koristen predmet. Štiškov-sky, Opekarska cesta št. 10. 2822

JAJCNI PRESVEČEVALEO
dobro izvešan, s prvostretnimi referencami, želi mesta v več-jem podjetju. Refektira se sa-mo na dobro in stalno mesto. Cenj. dopise poslati na »Slov. Narod« pod »Zanesljiva moč 2821«. 2821

BRIVSKI POMOČNIK
dober delavec in bubi štucer, vojašine prost, išče stalno me-sto za takoj. Ivan Čutič, briv-ski pomočnik pri S. Satošek, Črnomelj. 2819

STANOVANJA

ENOSOBNO STANOVANJE
ali PRAZNO SOBO
iščem na Mirju ali v bližini Bleiweisove ceste. Soba naj bo parketirana, mirna in čista; poseben vhod in elektrika. — Takojšnje ponudbe z navedbo cene na upravo lista pod »Solčno 2805«. 2786

ODDAM STANOVANJE
2 sob s kabinetom. Lepa soln-ča lega. — Rožna dolina Ce-sta X, št. 25 (pod Rožnikom). 2786

NARAVNO LETOVIŠČE
cela penzija s kopališčem v kuhinji. — Se priporoča go-stilna šorli. Gorenja vas, Po-Sori Din 32.—, do domača tjanska dolina. 2559

RAZNO

Najcenejši nakup!
KONFEKCIJA — MODA
ANTON PRESKER,
Ljubljana, Sv. Petra c. 14

ČEVLJI
NA OBROKE
»TEMPO«, Gledališna ulica 4 (nasproti črti). 2819

RIZLING
črnino, cvček — novo došla vina — nudi poceni gostilna Tomšič, Šentjakovski trg. 2823

VI 24377/1932

MALINOVEC
oristen, naraven, s čistim sladkorjem vkuhan se dobi na malo in veliko v lekarni dr. G. Piccoli, Ljubljana, Dunajska cesta 6. 57/T

Razpis

Mestno načelstvo ponovno razpisuje v skrajšanem roku oddajo težaškega, zidarskega in železobetonskega dela za zgradbo delavskega doma v Ljubljani.

Vsi razpisni pripomočki se dobe med uradnimi urami v vložišču mestnega gradbenega urada, šolski drevored št. 2/II, proti povračilu nabavnih stroškov. Kolkovane ponudbe je vložiti do dne 23. julija 1932 do 11. ure dopoldne v omenjenem uradu.

Mestno načelstvo v Ljubljani,
dne 13. julija 1932. 9251
Župan in mestni načelnik: Dr. Dinko Puc s. r.

Upravni svet J. Blasnika nasled., Univerzitetne tiskarne, litografije in kartonaže d. d. v Ljubljani, naznanja užaloščen, da je v četrtek, dne 14. julija 1932 umrl po kratki bolezni njegov prvi sodelavec in bivši član upravnega sveta, gospod

Janez Vehar

tiskarniški vodja

Pogreb pokojnika se bo vršil v soboto, dne 16. julija 1932 ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti na Tržaški cesti št. 21 k Sv. Križu. Zvestega sodelavca in tovariša bomo ohranili v trajnem in častnem spominu.

Ljubljana, dne 14. julija 1932.

Načelníštvo J. Blasnika nasled.,

Univerzitetne tiskarne, litografije in kartonaže d. d.

9259

STANOVANJE

dveh sob. po možnosti s kabineto ali kopalnico, kuhinjo in pritliklinami išče mlad zakonški par, najraje na Mirju, Tržaški cesti ali na začetku Rožne doline. Vselitev 1. avgusta. Ponudbe z navedbo najemnine je poslati do 16. t. m. na upravo »Slov. Naroda« pod »Zelo točen plačnik«.

2793

ŠPEDICIJA TURK

OCARINJENJE

vseh uvoznih in izvoznih pošilk, in to nitro, skrbno in po najnižji tarifi. Revizija pravičnega zaračunavanja carine po njej deklariranega blaga in vse informacije brezplačno. Telefon interurban št. 2157.

LJUBLJANA, Masarykova c. 9 (nasproti carinarnici) prevzema

PREVAŽANJE

vsakovrstnega blaga, bodisi kuriva, strojev, selitve itd. v Ljubljani in izven Ljubljane z vozovi na konjsi uprego kakor tudi s tremi najmodernejšimi avtomobili po dve, tri in sedem ton nosilnosti. 117 Telefon interurban št. 2157.

Dekan in profesorski zbor filozofske fakultete univerze kralja Aleksandra I. v Ljubljani sporočata prežalostno vest, da je danes popoldne po kratkem trpljenju preminul gospod

dr. Franc Jesenko

redni profesor botanike

Blagi pokojnik si je pridobil neminljivih zaslug za slovensko znanost, za naš akademski naraščaj in za našo kulturo, katero je nenadna in nenadomestljiva izguba najbolestneje zadela. Pokojnikovo ime bo ostalo v zgodovini naše fakultete zapisano vedno z najsvetlejšimi črkami.

V Ljubljani, dne 14. julija 1932.

Dekan:

Franc Veber

Neizmerni ljubezni do kraljestva Zlatorogovega je žrtvoval svoje, v delu plodno in tvorno življenje naš brat, stric, svak, gospod

Dr. Fran Jesenko

redni profesor univerze kralja Aleksandra, član Češkoslovaške zemljedelske akademije, častni član švedske smučarske zveze, dopisni član številnih učenih društev, rezervni kapetan I. stopnje itd. itd.

Po dveh dneh trpljenja, ki ga je prenašal z vso vdanostjo, je danes ob 18. uri v ljubljanski splošni bolnici mirno zatisnil oči.

Truplo pokojnega bo prepeljano v Škofjo Loko in položeno na oder v rojstni hiši, odkoder bo pogreb v soboto, 16. julija ob 17. uri na pokopališče v Stari Loki.

Ljubljana, dne 14. julija 1932.

Žalujoče rodbine:

Jesenko, Gaber, Schroeder, Tomz, Schiff.

Rektorat univerze kralja Aleksandra I. sporoča, da je umrl gospod

dr. Fran Jesenko

redni univerzitetni profesor na filozofski fakulteti ljubljanske univerze

Pri nas mu bo časten spomin.

Ljubljana, 14. julija 1932.